

Arrest

nr. 194 015 van 20 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren op X in Monrovia, Liberia. U bent etnisch Kru. U woonde uw hele leven in Monrovia: u woonde de laatste drie jaar op de Caldwell road in Monrovia en daarvoor woonde u in New Kru Town, in het ouderlijk huis. U heeft uw middelbaar voltooid, waarbij u aardrijkskunde en wiskunde heeft gestudeerd. U bent ongehuwd. In december 2016 zeiden uw ouders tegen u dat ze lid zijn van de Poro-gemeenschap en dat ze u zouden willen offeren. U vluchtte weg naar een vriend, waar u enkele maanden verbleef. U bent aan een zakenvisum voor China kunnen geraken. U bent op 20-02-2017 met uw eigen paspoort en een visum naar China gevlogen om daar asiel aan te vragen. U heeft op 07-03-2017 in Beijing in een bureau van de VN asiel aangevraagd, maar u werd tot tweemaal toe gezegd dat u moest terugkomen. waarna de politie u ophaalde in uw flat en u arresteerde. U zat 2 maanden vast in de

gevangen. De Chinese politie heeft u op een vlucht naar Liberia gezet, zonder documenten of enige uitleg. De vlucht maakte een tussenstop in België en u kwam op 30-08-2017 aan op de luchthaven in Zaventem, België, met de vlucht vanuit Beijing, China. U werd tegengehouden aan de grenscontrole omdat u geen identiteits- en reisdocumenten bij zich had. U vroeg dezelfde dag, 30-08-2017, asiel aan.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

U verklaarde dat uw etnie Kru is (gehoorverslag CGVS, p. 3). U gevraagd of heel uw familie Kru is (gehoorverslag CGVS, p. 6), antwoordde u bevestigend. U verklaarde dat uw ouders deel zijn van de Poro-gemeenschap in Liberia (gehoorverslag CGVS, p. 6). U gevraagd of de Kru-gemeenschap een eigen Poro-gemeenschap heeft (gehoorverslag CGVS, p. 7), verklaarde u het niet te weten. U geconfronteerd met het feit dat volgens informatie van het CGVS de Kru geen eigen Poro-gemeenschap hebben (gehoorverslag CGVS, p. 8), verklaarde u dat u niet zei dat de Kru een Poro-gemeenschap hebben, maar dat u zei dat uw ouders er deel van zijn. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, **hebben de Kru geen Poro-gemeenschap**; alle stammen in Liberia afgezien van de Barwa, Kru en Mandingo blijken een Poro-gemeenschap en te hebben. Het is dan ook uiterst opmerkelijk is dat uw ouders – van de etnie Kru - deel zouden uitmaken van een Porogemeenschap.

U verklaarde dat uw **ouders deel zijn van de Poro-gemeenschap in Liberia** (gehoorverslag CGVS, p. 6). U gevraagd of uw beide ouders in de Poro-gemeenschap zaten, antwoordde u bevestigend. U gevraagd of uw vader én moeder [in de Poro-gemeenschap zaten], antwoordde u bevestigend. U herhaalde later nogmaals dat uw vader en moeder lid waren van de Poro-gemeenschap (gehoorverslag CGVS, p. 7). U geconfronteerd met het feit dat het vreemd is dat uw moeder in de Poro-gemeenschap zat, aangezien de Poro-gemeenschap enkel voor mannen is volgens informatie van het CGVS, kon u slechts enkel herhalen dat uw moeder ook deel is van de Poro. U werd nogmaals geconfronteerd met de beschikbare informatie, maar u herhaalde slechts nogmaals dat uw moeder in die gemeenschap zat. U gevraagd of u de Sande-gemeenschap kent, verklaarde u die gemeenschap niet te kennen. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is de **Poro-gemeenschap enkel voor mannen, en is de Sande-gemeenschap voor vrouwen**. Dat u dan verklaart dat ook uw moeder in de Poro-gemeenschap zat, doet ernstig afbreuk aan de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas. Uw verklaring dat uw moeder in de Poro-gemeenschap zou zitten, toont immers aan dat u niet eens op de hoogte bent van de basis en essentie van de Poro-gemeenschappen. Het is zelfs voor iemand die geen lid is van de Porogemeenschap geenszins onredelijk te verwachten dat hij of zij zou weten dat de Poro-gemeenschappen enkel mannelijke leden hebben.

U verklaarde dat de Poro-gemeenschappen in Liberia mensen doden, ze menselijke offers doen, bloedoffers, dat ze menselijke lichaamsdelen verkopen, ze aan hekserij doen en u vermeldde nog geesten (gehoorverslag CGVS, p. 7). U gevraagd wat u nog verder kunt vertellen over de Poro-gemeenschap (gehoorverslag CGVS, p. 8), verklaarde u dat het enige wat u weet, is dat ze mensen doden voor menselijke offers. U gevraagd of u nog iets weet, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat dat alles is. U gevraagd hoe men lid wordt van de Porogemeenschap, verklaarde u het niet te weten. U gevraagd of u kunt vertellen over de initiatie, over het proces om lid te worden, antwoordde u ontkennend. U gevraagd op welke leeftijd men lid kan worden van de Porogemeenschap, verklaarde u het niet te weten. U gevraagd of uw ouders een Poro-naam hadden, naast hun eigen naam, verklaarde u het niet te weten. U gevraagd of u iets speciaal zag aan uw ouders, aan hun uiterlijk, hun fysieke verschijning, antwoordde u ontkennend. U gevraagd of u iets speciaal op hun lichaam zag, antwoordde u ontkennend. U gevraagd of u iets zag, littekens (gehoorverslag CGVS, p. 9), verklaarde u niet naar hen en hun huid te kijken. U gevraagd of u dan niets speciaal zag op het lichaam van uw ouders, antwoordde u bevestigend. U geconfronteerd met het feit dat volgens informatie van het CGVS de Poro-leden wel iets speciaals hebben op hun lichaam, en u dat zou moeten weten als uw ouders lid waren van de Poro-gemeenschap, verklaarde u dat ze dat misschien hebben op hun lichaam, maar dat u dat niet weet. U gevraagd hoe de leider van een Poro-gemeenschap heet, antwoordde u ontkennend. U gevraagd of dat combineerbaar was, dat uw ouders christenen waren en lid van de Poro-gemeenschap, verklaarde u slechts dat ze christen zijn en ook lid van de Poro-gemeenschap. U gevraagd of u de

'Devil's Bush' kent, antwoordde u ontkennend. U gevraagd waarvoor de linkerkant en rechterkant staat in Poro-symboliek, antwoordde u ontkennend. U gevraagd welke geesten de Poro aanbidden, antwoordde u ontkennend. **Het dient opgemerkt te worden dat uw kennis over de Poro-gemeenschappen uiterst gering is,** zelfs voor iemand die geen lid is van de Poro-gemeenschappen. Het is immers niet onredelijk te verwachten dat u iets meer zou kunnen vertellen aangezien de Poro-gemeenschap de kern is van uw asielrelaas en indien uw ouders werkelijk tot de Poro-gemeenschap zouden behoren. De beschikbare informatie vermeldt dat **mannen die ingewijd worden in de Poro-gemeenschap en vrouwen in de Sande-gemeenschap littekens op hun huid krijgen aangebracht,** in het motief van hun specifieke groep. **Het is dan ook weinig aannemelijk dat u deze littekens op de huid van uw ouders nooit opgemerkt zou hebben.** Dat u verder zo weinig zou opgevangen hebben over de Poro-gemeenschap in Liberia, zelfs als niet-lid, is dan ook uiterst opmerkelijk.

U gevraagd of uw ouders soms weg gingen uit het huis, behalve dan [voor het] werk (gehoorverslag CGVS, p. 9), antwoordde u bevestigend. U gevraagd waar ze dan gingen, verklaarde u dat ze jullie dat niet zeiden. U gevraagd of er tijden van het jaar waren waarin uw ouders thuisbleven en andere periodes waarin ze meer weggingen, verklaarde u dat uw vader soms wegging, 2 of 3 dagen na elkaar. U gevraagd of er maanden waren dat hij meer wegbleef dan anders (gehoorverslag CGVS, p. 10), verklaarde u in november vorig jaar, 2016. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, komen de Poro-leden vooral in het droogseizoen samen, tussen oktober en mei. Het is geenszins onredelijk te verwachten dat u hier meer informatie zou kunnen over geven, bijvoorbeeld over de periode waarin uw vader vaker weg bleek te zijn van thuis, indien uw vader werkelijk een lid was van de Poro-gemeenschap. Dat u dan slechts kon aangeven dat uw vader soms weg was gedurende 2-3 dagen, wat ook voor zijn werk als baas-vorkliftchauffeur kon zijn [of voor de kledingzaak van uw moeder], en dan slechts kan aangeven dat hij enkele dagen weg was in november vorig jaar, benadrukt opnieuw het feit dat u geenszins kan aantonen dat uw ouders [of in ieder geval uw vader] tot de Poro-gemeenschap behoord zou hebben.

U gevraagd of uw ouders ooit hebben gevraagd aan u om lid te worden van de Poro-gemeenschap (gehoorverslag CGVS, p. 10), antwoordde u ontkennend. U gevraagd hoe dat komt, dat ze misschien gewild hebben dat u en uw zussen ook lid werden, verklaarde u dat ze u dat niet vroegen. Dat uw ouders dan nooit u en uw zussen hebben (laten/willen) initiëren in de Poro-gemeenschap, hoewel ze zelf leden waren, en u dan zomaar uit de lucht komt vallen wanneer u hoort dat uw ouders lid zijn van de Poro-gemeenschap, en uw ouders dan plots komen zeggen dat u geofferd moet worden, komt dan ook uiterst bevreemdend over. U gevraagd hoe u reageerde toen u te horen kreeg [van uw ouders] dat u geofferd zou worden (gehoorverslag CGVS, p. 11), verklaarde u dat u bang was en van huis weg rende. U verklaarde dat u dezelfde dag vertrok. U gevraagd waarom uw ouders eigenlijk zeiden tegen u dat u zou moeten geofferd worden (gehoorverslag CGVS, p. 12), verklaarde u het niet te weten. U gevraagd of het niet logischer is dat ze het niet tegen u zouden zeggen, zodat u niet zou kunnen vluchten, verklaarde u dat ze u dat die avond zeiden, dat u bang was en dan weg rende, dat u niet wou teruggaan en dat ze u anders zouden doden. U gevraagd hoe u precies kon wegvluchten uit het huis van uw ouders (gehoorverslag CGVS, p. 16), verklaarde u dat u wegrende uit het huis nadat ze u dat zeiden. U gevraagd of uw ouders u dan zomaar lieten wegrennen uit het huis, verklaarde u vaagweg dat u bang was en het huis verliet. U gevraagd of uw ouders u zomaar lieten wegrennen uit het huis, verklaarde u opnieuw vaagweg dat u wegrende uit het huis toen ze u dat zeiden. U werd meermaals gevraagd of uw ouders u niet probeerden tegen te houden, en u antwoordde slechts dat u het huis verliet nadat ze u dat zeiden. U gevraagd of uw ouders daar dan gewoon stonden en niets deden, verklaarde u dan uiteindelijk dat u achter hen wegging, naar uw vriend. U gevraagd wanneer u geofferd zou worden, verklaarde u dat ze dat niet zeiden (gehoorverslag CGVS, p.11). U gevraagd of er bepaalde voorwaarden zijn om geofferd te worden, verklaarde u het niet te weten. U gevraagd of u zich zou moeten voorbereiden voor die ceremonie, of uw ouders daar iets over zeiden, verklaarde u het niet te weten. U kan verder niets meer vertellen dan het feit dat u geofferd zou worden. **Het dient opgemerkt te worden dat het uiterst bevreemdend is dat uw ouders u simpelweg zouden zeggen dat u geofferd zou worden, maar u dan gewoonweg laten wegrennen. Indien ze u werkelijk wilden offeren, is het immers niet onlogisch te denken dat ze u niet zouden laten ontsnappen of u gewoonweg niet zouden vertellen dat u geofferd zou worden.** U gevraagd waarom u zou moeten geofferd worden, en niet iemand anders (gehoorverslag CGVS, p. 10), verklaarde u eerst het niet te weten, waarna u zei dat u de enige zoon bent in de familie. U gevraagd of er altijd een zoon of man moet geofferd worden, verklaarde u het niet te weten en dat uw ouders u zeiden dat ze u wilden offeren. U gevraagd wat ze daarmee winnen als ze u offeren, verklaarde u het niet te weten. U gevraagd waarom de Poro mensen offeren (gehoorverslag CGVS, p. 11), verklaarde u het niet te weten. Het dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen uiterst vaag zijn; **uw verklaring dat uw ouders u wilden**

offeren omdat u de enige zoon was komt bovendien uiterst bevreemdend over, aangezien uw ouders hun enige zoon dan zouden kwijt zijn, en er dus geen opvolger van de familie in de Poro-gemeenschap zou kunnen zitten aangezien enkel mannen toegelaten zijn [wat u bovendien ook niet wist aangezien u verklaarde dat uw moeder ook in de Poro-gemeenschap zat]. Uw vage verklaringen komen uiterst bevreemdend over en doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas.

U verklaarde dat u naar uw vriend U.(...) K.(...)ging onderduiken van 15 december [2016] tot uw vertrek uit het land op 20 februari 2017 (gehoorverslag CGVS, p. 12). U verklaarde dat u in Caldwell road verbleef. U gevraagd of uw ouders u dan in Caldwell road zochten (gehoorverslag CGVS, p. 13), antwoordde u bevestigend. U gevraagd of de Poro-gemeenschap u zocht, verklaarde u het niet te weten. U had eerder verklaard dat u en uw familie 17 jaar in Caldwell road woonde voor jullie verhuisden naar New Kru Town (gehoorverslag CGVS, p. 3). Volgens de beschikbare informatie ligt Caldwell Road en New Kru Town allebei op het Bushrod-eiland in Monrovia. Dat uw ouders u dan zochten in Caldwell Road, maar u dan niet vonden, hoewel ze zelf 17 jaar in die straat gewoond hebben en u 3 maanden simpelweg bij uw vriend verbleef, komt dan ook bevreemdend over.

U verklaarde dat u naar China ging om asiel aan te vragen (gehoorverslag CGVS, p. 14-15). U gevraagd waarom naar China (gehoorverslag CGVS, p. 15), verklaarde u dat de enige optie om het land te verlaten, naar China was. U verklaarde verder dat u op 07-03-2017 asiel aanvraagde bij een VN-kantoor, waarna ze zeiden dat u een keer moest terugkomen. U verklaarde dat u nog eens terugging en hetzelfde te horen kreeg, waarna u gearresteerd werd door de politie op 25 juni. U verklaarde dat ze u 2 maanden in de gevangenis staken, waarna ze u op een vlucht zetten richting Liberia, met een transit in België (gehoorverslag CGVS, p. 18). U had geen documenten bij; u verklaarde dat de Chinese overheid uw papieren en paspoort had afgenomen. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, behandelt het kantoor van UNHCR in Beijing de asielaanvragen, heeft dit kantoor over het algemeen toegang tot asielzoekers in Beijing en bepalen ze of de asielzoekers in aanmerking komen voor asiel. Uw verklaringen, dat de Chinese politie u als asielzoeker zomaar zou arresteren en zou laten terugkeren naar uw land van herkomst, zonder papieren, doen dan ook het vermoeden rijzen dat er u misschien asiel werd geweigerd in China of dat uw visum verlopen was in China [en u dus misschien geen asielzoeker was in China, aangezien u terug werd gestuurd naar Liberia].

U legde geen documenten neer.

Wat betreft de opmerking van uw advocaat, over de communicatie en het feit dat uw Engelse uitspraak anders is dan het Engels in Engeland, moet opgemerkt worden dat er gedurende het interview inderdaad meerdere keren aan u gevraagd werd of u kon herhalen, om zo misverstanden te vermijden en zo de juiste interpretatie te verzekeren. Er kan opgemerkt worden dat er uiteindelijk steeds begrepen werd wat bedoeld werd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 1.2. van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikelen 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“(…)

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

*U verklaarde dat uw etnie Kru is (gehoorverslag CGVS, p. 3). U gevraagd of heel uw familie Kru is (gehoorverslag CGVS, p. 6), antwoordde u bevestigend. U verklaarde dat uw ouders deel zijn van de Poro-gemeenschap in Liberia (gehoorverslag CGVS, p. 6). U gevraagd of de Kru-gemeenschap een eigen Poro-gemeenschap heeft (gehoorverslag CGVS, p. 7), verklaarde u het niet te weten. U geconfronteerd met het feit dat volgens informatie van het CGVS de Kru geen eigen Poro-gemeenschap hebben (gehoorverslag CGVS, p. 8), verklaarde u dat u niet zei dat de Kru een Poro-gemeenschap hebben, maar dat u zei dat uw ouders er deel van zijn. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, **hebben de Kru geen Poro-gemeenschap**; alle stammen in Liberia afgezien van de Barwa, Kru en Mandingo blijken een Poro-gemeenschap en te hebben. Het is dan ook uiterst opmerkelijk is dat uw ouders – van de etnie Kru - deel zouden uitmaken van een Porogemeenschap.*

*U verklaarde dat uw **ouders deel zijn van de Poro-gemeenschap in Liberia** (gehoorverslag CGVS, p. 6). U gevraagd of uw beide ouders in de Poro-gemeenschap zaten, antwoordde u bevestigend. U gevraagd of uw vader én moeder [in de Poro-gemeenschap zaten], antwoordde u bevestigend. U herhaalde later nogmaals dat uw vader en moeder lid waren van de Poro-gemeenschap (gehoorverslag CGVS, p. 7). U geconfronteerd met het feit dat het vreemd is dat uw moeder in de Poro-gemeenschap*

zat, aangezien de Poro-gemeenschap enkel voor mannen is volgens informatie van het CGVS, kon u slechts enkel herhalen dat uw moeder ook deel is van de Poro. U werd nogmaals geconfronteerd met de beschikbare informatie, maar u herhaalde slechts nogmaals dat uw moeder in die gemeenschap zat. U gevraagd of u de Sande-gemeenschap kent, verklaarde u die gemeenschap niet te kennen. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is de **Poro-gemeenschap enkel voor mannen, en is de Sande-gemeenschap voor vrouwen**. Dat u dan verklaart dat ook uw moeder in de Poro-gemeenschap zat, doet ernstig afbreuk aan de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas. Uw verklaring dat uw moeder in de Poro-gemeenschap zou zitten, toont immers aan dat u niet eens op de hoogte bent van de basis en essentie van de Poro-gemeenschappen. Het is zelfs voor iemand die geen lid is van de Porogemeenschap geenszins onredelijk te verwachten dat hij of zij zou weten dat de Poro-gemeenschappen enkel mannelijke leden hebben.

U verklaarde dat de Poro-gemeenschappen in Liberia mensen doden, ze menselijke offers doen, bloedoffers, dat ze menselijke lichaamsdelen verkopen, ze aan hekserij doen en u vermeldde nog geesten (gehoorverslag CGVS, p. 7). U gevraagd wat u nog verder kunt vertellen over de Poro-gemeenschap (gehoorverslag CGVS, p. 8), verklaarde u dat het enige wat u weet, is dat ze mensen doden voor menselijke offers. U gevraagd of u nog iets weet, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat dat alles is. U gevraagd hoe men lid wordt van de Porogemeenschap, verklaarde u het niet te weten. U gevraagd of u kunt vertellen over de initiatie, over het proces om lid te worden, antwoordde u ontkennend. U gevraagd op welke leeftijd men lid kan worden van de Porogemeenschap, verklaarde u het niet te weten. U gevraagd of uw ouders een Poro-naam hadden, naast hun eigen naam, verklaarde u het niet te weten. U gevraagd of u iets speciaal zag aan uw ouders, aan hun uiterlijk, hun fysieke verschijning, antwoordde u ontkennend. U gevraagd of u iets speciaal op hun lichaam zag, antwoordde u ontkennend. U gevraagd of u iets zag, littekens (gehoorverslag CGVS, p. 9), verklaarde u niet naar hen en hun huid te kijken. U gevraagd of u dan niets speciaal zag op het lichaam van uw ouders, antwoordde u bevestigend. U geconfronteerd met het feit dat volgens informatie van het CGVS de Poro-leden wel iets speciaals hebben op hun lichaam, en u dat zou moeten weten als uw ouders lid waren van de Poro-gemeenschap, verklaarde u dat ze dat misschien hebben op hun lichaam, maar dat u dat niet weet. U gevraagd hoe de leider van een Poro-gemeenschap heet, antwoordde u ontkennend. U gevraagd of dat combineerbaar was, dat uw ouders christenen waren en lid van de Poro-gemeenschap, verklaarde u slechts dat ze christen zijn en ook lid van de Poro-gemeenschap. U gevraagd of u de 'Devil's Bush' kent, antwoordde u ontkennend. U gevraagd waarvoor de linkerkant en rechterkant staat in Poro-symboliek, antwoordde u ontkennend. U gevraagd welke geesten de Poro aanbidden, antwoordde u ontkennend. **Het dient opgemerkt te worden dat uw kennis over de Poro-gemeenschappen uiterst gering is, zelfs voor iemand die geen lid is van de Poro-gemeenschappen.** Het is immers niet onredelijk te verwachten dat u iets meer zou kunnen vertellen aangezien de Poro-gemeenschap de kern is van uw asielrelaas en indien uw ouders werkelijk tot de Poro-gemeenschap zouden behoren. De beschikbare informatie vermeldt dat **mannen die ingewijd worden in de Poro-gemeenschap en vrouwen in de Sande-gemeenschap littekens op hun huid krijgen aangebracht**, in het motief van hun specifieke groep. **Het is dan ook weinig aannemelijk dat u deze littekens op de huid van uw ouders nooit opgemerkt zou hebben.** Dat u verder zo weinig zou opgevangen hebben over de Poro-gemeenschap in Liberia, zelfs als niet-lid, is dan ook uiterst opmerkelijk.

U gevraagd of uw ouders soms weg gingen uit het huis, behalve dan [voor het] werk (gehoorverslag CGVS, p. 9), antwoordde u bevestigend. U gevraagd waar ze dan gingen, verklaarde u dat ze jullie dat niet zeiden. U gevraagd of er tijden van het jaar waren waarin uw ouders thuisbleven en andere periodes waarin ze meer weggingen, verklaarde u dat uw vader soms wegging, 2 of 3 dagen na elkaar. U gevraagd of er maanden waren dat hij meer wegbleef dan anders (gehoorverslag CGVS, p. 10), verklaarde u in november vorig jaar, 2016. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, komen de Poro-leden vooral in het droogseizoen samen, tussen oktober en mei. Het is geenszins onredelijk te verwachten dat u hier meer informatie zou kunnen over geven, bijvoorbeeld over de periode waarin uw vader vaker weg bleek te zijn van thuis, indien uw vader werkelijk een lid was van de Poro-gemeenschap. Dat u dan slechts kon aangeven dat uw vader soms weg was gedurende 2-3 dagen, wat ook voor zijn werk als baas-vorklitchauffeur kon zijn [of voor de kledingzaak van uw moeder], en dan slechts kan aangeven dat hij enkele dagen weg was in november vorig jaar, benadrukt opnieuw het feit dat u geenszins kan aantonen dat uw ouders [of in ieder geval uw vader] tot de Poro-gemeenschap behoord zou hebben.

U gevraagd of uw ouders ooit hebben gevraagd aan u om lid te worden van de Poro-gemeenschap (gehoorverslag CGVS, p. 10), antwoordde u ontkennend. U gevraagd hoe dat komt, dat ze misschien gewild hebben dat u en uw zussen ook lid werden, verklaarde u dat ze u dat niet vroegen. Dat uw

ouders dan nooit u en uw zussen hebben (laten/willen) initiëren in de Poro-gemeenschap, hoewel ze zelf leden waren, en u dan zomaar uit de lucht komt vallen wanneer u hoort dat uw ouders lid zijn van de Poro-gemeenschap, en uw ouders dan plots komen zeggen dat u geofferd moet worden, komt dan ook uiterst bevreemdend over. U gevraagd hoe u reageerde toen u te horen kreeg [van uw ouders] dat u geofferd zou worden (gehoorverslag CGVS, p. 11), verklaarde u dat u bang was en van huis weg rende. U verklaarde dat u dezelfde dag vertrok. U gevraagd waarom uw ouders eigenlijk zeiden tegen u dat u zou moeten geofferd worden (gehoorverslag CGVS, p. 12), verklaarde u het niet te weten. U gevraagd of het niet logischer is dat ze het niet tegen u zouden zeggen, zodat u niet zou kunnen vluchten, verklaarde u dat ze u dat die avond zeiden, dat u bang was en dan weg rende, dat u niet wou teruggaan en dat ze u anders zouden doden. U gevraagd hoe u precies kon wegvlugten uit het huis van uw ouders (gehoorverslag CGVS, p. 16), verklaarde u dat u wegrende uit het huis nadat ze u dat zeiden. U gevraagd of uw ouders u dan zomaar lieten wegrennen uit het huis, verklaarde u vaagweg dat u bang was en het huis verliet. U gevraagd of uw ouders u zomaar lieten wegrennen uit het huis, verklaarde u opnieuw vaagweg dat u wegrende uit het huis toen ze u dat zeiden. U werd meermaals gevraagd of uw ouders u niet probeerden tegen te houden, en u antwoordde slechts dat u het huis verliet nadat ze u dat zeiden. U gevraagd of uw ouders daar dan gewoon stonden en niets deden, verklaarde u dan uiteindelijk dat u achter hen wegging, naar uw vriend. U gevraagd wanneer u geofferd zou worden, verklaarde u dat ze dat niet zeiden (gehoorverslag CGVS, p.11). U gevraagd of er bepaalde voorwaarden zijn om geofferd te worden, verklaarde u het niet te weten. U gevraagd of u zich zou moeten voorbereiden voor die ceremonie, of uw ouders daar iets over zeiden, verklaarde u het niet te weten. U kan verder niets meer vertellen dan het feit dat u geofferd zou worden. **Het dient opgemerkt te worden dat het uiterst bevreemdend is dat uw ouders u simpelweg zouden zeggen dat u geofferd zou worden, maar u dan gewoonweg laten wegrennen. Indien ze u werkelijk wilden offeren, is het immers niet onlogisch te denken dat ze u niet zouden laten ontsnappen of u gewoonweg niet zouden vertellen dat u geofferd zou worden.** U gevraagd waarom u zou moeten geofferd worden, en niet iemand anders (gehoorverslag CGVS, p. 10), verklaarde u eerst het niet te weten, waarna u zei dat u de enige zoon bent in de familie. U gevraagd of er altijd een zoon of man moet geofferd worden, verklaarde u het niet te weten en dat uw ouders u zeiden dat ze u wilden offeren. U gevraagd wat ze daarmee winnen als ze u offeren, verklaarde u het niet te weten. U gevraagd waarom de Poro mensen offeren (gehoorverslag CGVS, p. 11), verklaarde u het niet te weten. **Het dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen uiterst vaag zijn; uw verklaring dat uw ouders u wilden offeren omdat u de enige zoon was komt bovendien uiterst bevreemdend over, aangezien uw ouders hun enige zoon dan zouden kwijt zijn, en er dus geen opvolger van de familie in de Poro-gemeenschap zou kunnen zitten aangezien enkel mannen toegelaten zijn** [wat u bovendien ook niet wist aangezien u verklaarde dat uw moeder ook in de Poro-gemeenschap zat]. Uw vage verklaringen komen uiterst bevreemdend over en doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas.

U verklaarde dat u naar uw vriend U.(...) K.(...)ging onderduiken van 15 december [2016] tot uw vertrek uit het land op 20 februari 2017 (gehoorverslag CGVS, p. 12). U verklaarde dat u in Caldwell road verbleef. U gevraagd of uw ouders u dan in Caldwell road zochten (gehoorverslag CGVS, p. 13), antwoordde u bevestigend. U gevraagd of de Poro-gemeenschap u zocht, verklaarde u het niet te weten. U had eerder verklaard dat u en uw familie 17 jaar in Caldwell road woonde voor jullie verhuisden naar New Kru Town (gehoorverslag CGVS, p. 3). Volgens de beschikbare informatie ligt Caldwell Road en New Kru Town allebei op het Bushrod-eiland in Monrovia. Dat uw ouders u dan zochten in Caldwell Road, maar u dan niet vonden, hoewel ze zelf 17 jaar in die straat gewoond hebben en u 3 maanden simpelweg bij uw vriend verbleef, komt dan ook bevreemdend over.

U verklaarde dat u naar China ging om asiel aan te vragen (gehoorverslag CGVS, p. 14-15). U gevraagd waarom naar China (gehoorverslag CGVS, p. 15), verklaarde u dat de enige optie om het land te verlaten, naar China was. U verklaarde verder dat u op 07-03-2017 asiel aanvraag bij een VN-kantoor, waarna ze zeiden dat u een keer moest terugkomen. U verklaarde dat u nog eens terugging en hetzelfde te horen kreeg, waarna u gearresteerd werd door de politie op 25 juni. U verklaarde dat ze u 2 maanden in de gevangenis staken, waarna ze u op een vlucht zetten richting Liberia, met een transit in België (gehoorverslag CGVS, p. 18). U had geen documenten bij; u verklaarde dat de Chinese overheid uw papieren en paspoort had afgenomen. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, behandelt het kantoor van UNHCR in Beijing de asielaanvragen, heeft dit kantoor over het algemeen toegang tot asielzoekers in Beijing en bepalen ze of de asielzoekers in aanmerking komen voor asiel. Uw verklaringen, dat de Chinese politie u als asielzoeker zomaar zou arresteren en zou laten terugkeren naar uw land van herkomst, zonder papieren, doen dan ook het vermoeden rijzen dat er u misschien asiel werd geweigerd in China of dat uw visum verlopen was in

China [en u dus misschien geen asielzoeker was in China, aangezien u terug werd gestuurd naar Liberia].

U legde geen documenten neer.

Wat betreft de opmerking van uw advocaat, over de communicatie en het feit dat uw Engelse uitspraak anders is dan het Engels in Engeland, moet opgemerkt worden dat er gedurende het interview inderdaad meerdere keren aan u gevraagd werd of u kon herhalen, om zo misverstanden te vermijden en zo de juiste interpretatie te verzekeren. Er kan opgemerkt worden dat er uiteindelijk steeds begrepen werd wat bedoeld werd. (...)"

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker vangt zijn uiteenzetting aan met een algemeen betoog over de vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van de Conventie van Genève. Een dergelijk algemeen betoog en de stelling dat hij aan de voorwaarden voldoet om als vluchteling te worden erkend kan geen afbreuk doen aan de in de bestreden beslissing gedane concrete vaststellingen op grond waarvan verzoeker niet in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling. Met de algemene bewering dat hij aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Liberia persoonlijk werd vervolgd omwille van het feit dat hij, gezien zijn religie, niet tot de Poro gemeenschap kan toetreden en hierbij kort zijn asielrelaas herhaalt doet hij geen afbreuk aan de voormelde concrete vaststellingen waaruit terecht geconcludeerd werd tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde problemen.

Verzoeker geeft weliswaar aan dat de informatie waarvan sprake in de bestreden beslissing verouderde informatie is en merkt op dat de Poro-gemeenschap ondertussen naar een andere etnische groep, zijnde de etnie Kru is uitgebreid, maar brengt geen informatie bij ter staving van zijn bewering of waaruit zou blijken dat de bij het administratief dossier gevoegde informatie daadwerkelijk niet correct of actueel is. Waar verzoeker thans aangeeft dat zijn moeder een lid is van een geheime gemeenschap in Liberia en verwijst naar de Sande-gemeenschap gaat hij eraan voorbij dat hij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft aangegeven deze gemeenschap niet te kennen en stelde hij dat zijn moeder tot de Poro gemeenschap behoorde, die volgens de informatie aanwezig in het administratief dossier voorbehouden is tot mannen.

De argumentatie dat de van hem verwachte kennis van de Poro-gemeenschap disproportioneel is omdat hij zelf geen lid was van deze gemeenschap, kan niet volstaan. Het is immers niet aannemelijk dat verzoeker, zelfs als niet-lid, dermate weinig kennis heeft over de Poro- gemeenschap aangezien hij aangeeft dat zijn beide ouders klaarblijkelijk tot deze gemeenschap behoren en het de kern uitmaakt van zijn asielrelaas.

In de mate dat verzoeker aangeeft dat de informatie die hij tijdens het gehoor gegeven heeft over de Poro-gemeenschap perfect overeenkomt met de informatie van het administratief dossier moet worden opgemerkt dat verzoeker niet nader duidt over welk informatie hij heeft. Voorts houdt de motiveringsplicht in hoofde van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geenszins de verplichting in om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Ook waar verzoeker aangeeft dat de Poro-bijeenkomsten volledig in het geheim plaatsvonden en hij niet goed geïnformeerd is over het moment van vergaderen van de Poro-gemeenschap omdat zijn vader in november wegbleef doet hij geen afbreuk aan de desbetreffend pertinente en terechte vaststellingen. Aangezien uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat de leden van de Poro-gemeenschap vooral in het droogseizoen samenkwamen tussen oktober en mei en verzoeker slechts kan aangeven dat zijn vaders soms voor 2 à 3 dagen weg was en in november 2016 iets meer dan anders, maakt hij het lidmaatschap van zijn vader geenszins aannemelijk. Ook al vonden bijeenkomsten in het geheim plaats en kan uit het wegbleven van de woning niet aanzien kan worden als een aanwijzing voor een Poro-bijeenkomst, dan nog zou verzoeker desbetreffend meer duiding moeten kunnen geven.

De Raad treedt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar werd vastgesteld dat het uiterst bevreemdend is dat zijn ouders hem zouden vertellen dat ze hem willen offeren en hem zo de kans geven om weg te vluchten.

Verzoeker wijt deze vaststelling echter aan communicatieproblemen met de protection officer daar deze het Engels van verzoeker niet machtig was en dit een ander Engels is dan het Engels van het Verenigd Koninkrijk.

Dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker inderdaad verklaarde dat hij het huis is ontvlucht nadat zijn ouders hem verteld hadden dat ze hem zouden offeren. Hiermee doet verzoeker echter geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat zijn ouders hem gewoon laten wegrennen. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing is het niet onlogisch te denken dat indien verzoekers ouders hem daadwerkelijk wilden opofferen ze maatregelen zouden nemen om hem te verhinderen te ontsnappen of minstens hun intenties niet kenbaar maken.

Het simpele betoog dat zijn ouders niet gedacht hadden dat hij zou vluchten is niet enkel speculatief, maar ontbeert eveneens enige toelichting. Verzoeker licht niet concreet toe waarom zijn ouders dit niet zouden denken of verwachten.

Waar verzoeker het argument aanhaalt dat de protection officer de Engelse taal van verzoeker niet machtig was om voormelde vaststelling te verklaren blijft hij dan ook duidelijk in gebreke. Bovendien wordt opgemerkt dat verzoeker zelf op het ogenblik van zijn asielaanvraag om een tolk Engels heeft verzocht (adm. doss., bijlage 25). Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat hij zijn middelbare school had afgemaakt en de richting "Engels" gevolgd had (stuk 13, Verklaring DVZ, punt 11). Tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigde hij uitdrukkelijk dat hij Engels studeerde (stuk 5, gehoorverslag, p. 4).

Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd meermaals aan verzoeker gevraagd om zijn uitspraken te herhalen. Uit het gehoorverslag blijkt echter nergens dat de protection officer verzoeker verkeerd begrepen heeft of dat er iets verkeerd werd vertaald.

Voor zover verzoeker dit argument aanvoert ter verschoning van andere bovenvermelde vaststellingen moet worden opgemerkt dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet specificeert wat dan wel verkeerd begrepen, vertaald en/of foutief genoteerd zou zijn. Het is aan verzoeker om *in concreto* aan te wijzen wat er mogelijk mis begrepen of verkeerd vertaald werd en welke invloed dit op de bestreden beslissing kan hebben gehad.

Het louter algemeen aanhalen van de invloed van de Poro-gemeenschap in het leven in Liberia, van het feit dat mensen van de overheid deel uitmaken van de Poro-gemeenschap, waardoor de overheid geen bescherming kan bieden en dat mensen die ingaan tegen het belang van de Poro-gemeenschap worden gefolterd volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover gelet op wat voorafgaat in gebreke

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat *in casu* voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Zo verzoeker aanvoert dat de commissaris-generaal helemaal niet heeft onderzocht en niet heeft gemotiveerd waarom hem de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, stelt de Raad vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien betekent het feit dat deze motieven geheel of

gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven van de weigeringsbeslissing niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2, van de vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Liberia actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.5. Bovenstaande vaststellingen in het kader van de devolutive kracht van het beroep volstaan om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.6. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift, en in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over te maken voor bijkomend onderzoek. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. DIGNEF